

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge § 9 i Lov Nr. 80 af 31. Marts 1926 om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m. ophører denne Lovs Gyldighed med Udgangen af Marts 1928.

Siden Ministeriet forelagde Forslag til fornævnte Lov for Rigsdagen, har Forholdene ikke ændret sig væsentligt. Der hersker stadig i Landene en almindelig Tendens til at beskytte Arbejdsmarkedet ved Opretholdelse af strenge Regler for Udlændinges Adgang til at tage fast Ophold eller Arbejde. Paa den anden Side lettes det almindelige Rejsesamkvem ved Overenskomster om Ophævelse af Visumtvangen mellem de forskellige Lande. For Danmarks Vedkommende er der sluttet Overenskomst om Visumtvangens Ophævelse med Finland, Frankrig, Holland, Italien, Lichtenstein, Luxemburg, Norge, Portugal, Schweiz, Spanien, Sverige, Tyskland og Østrig. Endvidere er Visumtvangen ophævet for britiske Undersaatter, for saa vidt disse ikke agter at tage Arbejde her i Landet, og belgiske Undersaatter, der ikke opholder sig her i Landet mere end 3 Maander.

Under disse Omstændigheder mener Ministeriet vedblivende ikke at kunne fremsætte Forslag til en endelig Fremmedlov, hvis Bestemmelser skal kunne være fyldestgørende saavel under de nuværende Forhold som under mere normale Forhold, og man har derfor fundet det rettest at søge Loven af 31. Marts 1926 opretholdt til Udgangen af Marts 1933 med visse Ændringer, der i det væsentlige sigter til at lempe og simplificere de nugældende Regler. Naar man har ment at kunne foreslaa Loven forlænget for en 5-aarig Periode, beror dette navnlig paa, at det efter Arbejdsforholdene her i Landet og de i de omliggende Lande gældende Regler om dette Forhold maa anses nødvendigt gennem et længere Tidsrum at opretholde de i Forslaget indeholdte Bestemmelser om Udlændinges Adgang til at tage fast Ophold eller Arbejde her i Landet, medens det paa den anden Side vil være muligt indenfor Forslagets Rammer at naa til saadanne Lempelser i Reglerne for det almin-

delige Rejsesamkvem mellem Landene, som efter de fremmede Staters Stilling til Spørgsmaalet til enhver Tid kan anses for ønskelige og tilraadelige.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Punkter bemærkes:

Til §§ 1—5.

Bestemmelserne svarer til den nugældende Lovs §§ 1—5, dog at der i § 1, 2. Stykke er indføjet Ordene: „eller andet Legitimationsdokument“. Man har herved villet aabne Muligheden for en delvis Ophævelse af Pastvangen, saaledes at Indrejse kan tillades Udlændinge mod Forevisning af andet Legitimationsdokument. Endvidere er § 1 og § 4 ændret saaledes, at ikke blot Udgifterne ved Hjemsendelsen, men alle det offentliges Udgifter vedrørende de heromhandlede Udlændinge skal erstattes.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til den nugældende Lovs § 6. I 1ste Linie er dog Ordene „efter denne Lovs Ikrafttræden“ ændret til „efter den 31. Marts 1926“. Endvidere har man ment at kunne lempe Reglen om Udlændinges Ophold her i Landet noget, for saa vidt de ikke tager Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse. Det er derfor foreslaaet, at saadanne Udlændinge kan opholde sig her i Landet i et Tidsrum af 4 Maaneder — i Stedet for som nu fastsat 3 Maaneder — uden at indhente særlig Tilladelse hertil. I sidste Punktum er ligeledes „3 Maaneder“ ændret til „4 Maaneder“.

Til § 7.

Efter Loven af 15. Maj 1875 skal Udlændinge, der ikke er i Besiddelse af Forsørgelsesret her i Landet, og som vil søge Erhverv her ved Haandværks- eller andet legemligt Arbejde eller som Tyende eller, uden at være legitimerede som Handelsrejsende, ved nogen Virksomhed, der forudsætter Rejse eller Vandring fra Sted til Sted, være forsynede med Opholdsbøger. Dette er efter Justitsministeriets Mening ikke nødvendigt, naar de paagældende er i Besiddelse af gyldigt Rejsepas, og det